

Vallekilde, d.27de Februar 1912

Kære Simon og Sanne!

Tak for brevet, som jeg blev glad for, jeg vil jo så gerne høre lidt fra Eder en gang imellem, når I kan få tid at skrive lidt til mig. Det gør mig ondt, at høre, at Du Simon ikke har været rask, gid det nu snart må være helt overstået. Det er ikke godt, med den gerning Du har, at være syg, hvem skal så gå i Dit sted; er Rasmus sammen med Dig, og kan han så klare det hele. Det er jo ikke mange elever, I har, kan det blive ved med at gå; bare det kunde gå op for de unge, at de penge var velanvendte, som de brugte til et ophold på skolen i vintermånederne. Der er vist mange, der tjener godt om sommeren ved fiskeriet, men der går måske også mange penge til det, som ikke duer. Jeg skal se efter, om jeg har nogen af de færøske blade, men Du må undskylde, at det ikke bliver denne gang; det har været en travl og urolig tid her på skolen i vinter, der har været så megen sygdom, og så har jeg jo skullet give en håndsrækning, når det tiltrængtes. Nu for øjeblikket der det ud til, at det skal blive bedre, nu har vi også fået tøvejr; vinteren har været hård her, kan I tro, den var lige så hård for 19 år siden, men da var jeg yngre og kunde bedre tåle den. I år gik kulden mig til marv og ben, og jeg syntes bogstavelig det var, som jeg ikke havde klæder på kroppen. Det er rart, at I har så godt vejr deroppe, men bare der så ikke kommer ”eftersmæk”, det kan der så let i forårstiden deroppe ”ternisnertir” og ”lambasprænir”, dem kender i nok. Jeg så i et blad, at pastor Hansen havde fået embede, og Hilmar Hentze fortalte mig, at der gik en adresse omkring i Sydstrømø om at få Jakob Dahl til præst, måske det så bliver ham.

Bølgerne går højt på det kirkelige område hernede i denne tid, og det ene møde holdes efter det andet af de forskellige retninger. I Odense holdtes der et stort møde af grundtvigske folk, Du har vel højskolebladet, så De ser referatet. Og så er der noget der kalder sig ”landsforbundet”, det er centrum og indre mission i forening, de holder møder landet rundt. Jeg vil blot ønske, der må komme noget godt ud af det, så gør det ikke noget. om de kæmper. Mit hjerte er nu på Odensefolkenes side, jeg kan ikke andet. Det værste er, at der bliver blandet politik ind i kampen, men sådan er det des værre med næsten alt i vore dage. Der forhandles også om højskolens fremtid, så der kan ikke siges andet, end at der er liv over hele linjen, hvad det så end bliver til. Der har så tit været tale om, at Sjællands biskop vilde rejse op til Færøerne; nu vilde jeg ønske, det blev til alvor, og at biskop Ostenfeldt kom derop. Jeg tror, han er en biskop, som en biskop skal være. Det var en stor ulykke, der hændte i Skopen i vinter, stakkels Hilde mistede både søn og svigersøn, det er strængt for hende; hun har oplevet meget tungt i sit liv, og dette har vel på en måde været noget af det tungeste, men således er nu livet en gang på Færøerne, stadig med døden for øje. Jeg har tænkt meget på hende, siden jeg hørte det, og de stakkels enker, der nu sidder ene tilbage. Er der nogen udnævnt til sysselmand i Strømø syssel, Niels søgte jo sin afsked, og Mourits sagde, at Andres søgte embedet, men jeg har ikke hørt noget om, om han har fået det.

Nu vil jeg ønske, I må have det godt, kære venner deroppe! Hils alle børnene kærligt fra ”abbasystir”.

Gud være med Eder.

Kærlig hilsen fra Eders hengivne

Bette faster

Hils broder, hvordan lever han?

Vallekilde, d.27de Marts 1912

Kære Simon!

Tak for kortet, du sendte mig, og hils Else og tak hende for brevet; jeg blev meget glad ved det, og jeg skal nok skrive til hende en anden gang, denne gang tror jeg ikke, jeg kan nå det. Nu har jeg samlet alle de blade sammen, jeg havde i mit eje, det er ikke ret mange; jeg har jo aldrig holdt noget af dem, jeg har kun fået dem ganske tilfældig i ny og næ.

Nu er vi lige ved slutningen af skolen, og godt er det, vi er kommen over den strænge vinter; til slutning har alt gået godt, og nu har vi også dejligt forårsvejr, og alting spirer og gror. Til sommer er der indmeldt mange piger, sidst jeg høret, var der 128, og der kommer nok flere endnu. Hvordan går det Eder, hvor mange mon I har fået, jeg vil ønske I må få en god flok til sommer. Hvordan er det gået med præst til Sydstrømø, har I fået nogen? Jeg vil ønske der må komme en, der er god, og som I kan slutte Eder til, hvem han så end bliver. Er der tale om Jakob Dahl? Vilde I gerne have ham, jeg kender så lidt til ham, jeg har kun set ham et par gange, og kan derfor ikke dømme om hvordan han er. Jeg har nogle gamle ”Dimmalættinger”, men dem bryder Du Dig vel ikke om
Nu skriver jeg lidt til Sanne.

Kære Sanne! Jeg ved ikke, om der går noget skib igen inden Din fødselsdag, derfor må Du få hilsenen med det samme. Jeg ønsker Dig et godt år i alle måder! Jeg har intet at sende Dig denne gang uden gode ønsker, men dem får Du også af hjertet. Jeg har tænkt på, at jeg en gang vilde sende Dig et billede af Din søster Sigrid mage til dem, I har fået deroppe, vil Du have det? Jeg har tænkt, at alle I søskende skulde have hver et, efterhånden som jeg kan få Henrik Nielsen til at lave dem.

Jeg skal hilse Dig fra Dagny Bentsen, jeg var et lille løb deroppe dagen efter Bentsens fødselsdag; de to bor nu alene i huset, og jeg tænker, at det somme tider kan være lidt trist for Dagny. Bentsen er bleven gammel, det kan man mærke. Signe har været på Askov i vinter, men jeg tænker, hun kommer hjem en tid af sommeren. Den første del af sommeren får hun travlt, da hun skal lede kvindelige gymnaster, der skal til de olympiske lege i Stockholm i sommer. Det må vist blive en fornøjelig tur. Povl Hansens ældste søn Hans skal med, og han glæder sig voldsomt. Skal der ingen Færing med?

Da Niels Ebbesen var hjemme i julen, fortalte han mig, at der var en Frk. Simonsen fra Færøerne på Vordingborg seminarium, og hun kendte hele min slægt; jeg aner ikke hvem det er.

Nu skal Ivar Bentsen snart flytte, det bliver underligt, når de også er borte. Jeg fortalte Dig nok, at professor Frederiksen har lejet beboelseslejligheden, og han skal allerede flytte herud d. 16de April. Har jeg fortalt Dig, at Sigrid vil have, jeg skal være elev til sommer og gå med til alt, hvad jeg har lyst til. Nu er jeg kommet til at tænke på, at det kan blive helt fornøjeligt, til at begynde med syntes jeg ikke, jeg havde lyst til det. Jeg føler mig også forynget nu foråret kommer ”yngjist sum ørnin”. Så må I have farvel for denne gang. God og glædelig påske ønsker jeg Eder! Lev vel og Gud i vold!
Hils alle de søde børn mange gange. De kærligste hilsener til Simon og Dig fra Eders hengivne
Bette faster

Du har vel nok hørt, at Asgeir har fået en sød lille pige.

Vallekilde, d.28de April 1912

Kære Sanna!

Tak for Dit brev, Du var dn eneste, jeg hørste noget fra denne gang. Det er trist, at Din lille dreng ikke er rask, gid han dog snart må blive bedre, mon det ikke hjælper nu sommeren kommer og han kan komme i luften.

Nu er vi så lige ved at skolerne begynder deres arbejde; mon I så ikke får mere end de 9, der har fået understøttelse, jeg vilde ønske, der kom nogen flere, nogen gode og flinke piger, som I kunde have glæde af at arbejde med. På Lørdag åbnes skolen her, det er "store bededag" om fredagen, ellers skulde den være åbningsdagen. Nu er professor Frederiksen flyttet herud, det er ligefrem vemodigt for mig at gå der forbi og vide, at de nu er helt fremmede, der bor og bygger der inde. Der bliver forandret en del heroppe; udenfor spisestuevinduerne skal der anlægges blomsterhave, har jeg hørt, og der er vist også adskilligt andet, der skal laves om. Hvor der dog er sket store forandringer siden jeg første gang kom hertil for 39 år siden, og mange af de kære venner fra den tid sover nu under mulde.

Jeg skal hilse Dig fra Marie og Sanne fra Amerika, jeg har haft brev fra dem begge i den sidste tid; Sanne har været så syg, hun fik en lille pige d. 8de Februar, der døde i fødselen og så blev Sanne så meget syg, hun fik underlivsbetændelse og led frygtlige smerter. Men den gang hun skrev brevet d. 5te April, var hun for så vidt kommen sig, at hun så småt kunde begynde at tage fat på sit arbejde. Hun har været utrolig sej, det er ikke til at forstå at hun er kommen over alle de sygdomme, hun har været hjemløst af den stakkels kære Sanne! Nu skrev hun, at det hjalp så godt de var lige i forårstiden, og den er så dejlig derovre. Skoven var allerede udsprungen og i Februar sprang påskeliljerne ud. Foråret er så dejligt derovre, men sommeren er mere tør og varm, og det regner slet ikke midt i sommertiden. I andre måder har de det godt, de har deres udkomme og bor imellem flinke folk. Marie skrev om sin ældste datter, hun er nu 13 år, at hun holdt så meget af alt dansk, og hun vil gerne hjem til Danmark en gang, men da ligger jeg rimeligvis under mulde.

Er der endnu ikke udnævnt nogen præst oppe hos Eder, og mon det nu bliver nogen af Færingerne; I vilde vel ikke så gerne have Absalon tænker jeg. I har vel ikke set noget til Olaus, siden han kom derop, han er vist en dygtig mand, så han vil nok kunne udfylde stillingen. Hvordan mon hans kone vil finde sig i at være deroppe.

Nu har jeg gjort rent i min stue, og så har jeg fundet et par "Tingakrossor", som jeg lader følge med, nu tror jeg ikke, jeg er i besiddelse af flere. Nu er min lille stue bleven rigtig pæn og hyggelig, nu mangler det kun, at en eller anden af Eder skulde komme ind og se til mig.

Gud give nu, at Din lille dreng må bedres og blive rask, og at I alle må have det godt! Hils Din mand og alle de kære børn mange gange. Og lev så vel, kære Sanne, og Gud i vold!

Så mange kærlige hilsener til Dig fra

Din gamle

Bette faster

God lykke til sommerarbejdet!

Hils alle derhjemme.

Jeg kan ikke huske, om jeg har skrevet til Dig, at herefter skal der ikke mere stå Hørve på brevene, kun Vallekilde.

Vallekilde, d.20de Juni 1912

Kære Sanna!

Jeg har besørget Dit brev til Povl Hansen, og jeg skal hilse Dig fra ham, at han vil tænke på Eder og sende Eder noget; jeg tænker, det bliver en del bøger, men de kan vel nok sælges. Og så skal jeg sige til Dig, at det er hans princip, som han ufravigelig holder fast, aldrig at anmode eleverne om at give gaver til noget som helst, og derfor må I ikke blive kede af, at han ikke gør det. Jeg har nu været hos venner her omkring, og de vil alle være med, så jeg tænker, jeg får noget samlet sammen, som jeg så skal sende i rette tid. Gid der så må komme en god del ind ved basaren, så det kan forslå noget. Jeg synes ikke, det kunde gøre noget at bede pigerne om en lille ting, og jeg tror, de gjorde det gerne, men det må jo være som "manden" vil; det er ham, der har det afgørende ord.

Nu er jo Jakob Dahl bleven Eders præst, er I glade for at have fået ham, og hvordan er Marie som præstefrue, er de flyttede i Sandegærde, der er dejligt at bo, det har jeg altid syntes. Hvordan går det hos Eder i sommer, er det en flok gode piger I har; og hvor mange har I? Nu er vi allerede over den halve tid, en sommer går hurtig.

Er Din lille dreng nu kommen sig, han har jo været så skrøbelig, måske sommeren har bragt ham styrke, sommeren skulde vel være den bedste tid for de små; men Kristian skrev, at det var så koldt oppe hos Eder med den slemme østenvind. Her er der heller ingen videre varme i sommer, en enkelt dag kan det være godt og mildt, men for det meste er det koldt og regnfuldt, og så mærker man så lidt til at det er sommer. Jeg skal hilse Dig fra Marie Junker, jeg var nede hos dem i 5 dage på deres gård, der bærer det stolte navn "Jomsborg". Marie Junkers plejesøn, han kone og M.J. skulde en tur til Sønderjylland til en familiesammenkomst, hvor hele den Fredslundske slægt skulde samles; og da de havde en lille dreng på 13 måneder, som de ikke kunde tage med på turen, bad de mig komme derned og være hos ham, mens de var borte. Og det gik rigtig godt, han var så sød og god, sov hele natten, så det var en hel fornøjelse at være hos ham. Det var så stille og fredeligt dernede i modsætning til uroen her.

Jeg går så, som jeg har fortalt Dig, til alle foredragene i sommer og det er helt fornøjeligt, men det er nu en gang ikke det samme som for 39 år siden, den tid kan ikke leves om igen. Når skolen slutter, skal Povl Hansen rejse til England; han har fået stipendium til rejsen, og den bliver vist meget fornøjelig for ham. Højskolerne begynder nu at komme i forbindelse med England; en ung lærer her fra skolen er på kursus i England i sommer. Hans kæreste er her på skolen, og til efteråret skal de have bryllup og bo i Kristoffers lejlighed på Solbakken; den bliver nu pudset op gjort i stand. Han hedder Vilhelm Larsen, jeg kender ikke ret meget til ham, men jeg tror, han er rigtig flink. han er Sjællænder, og hans kæreste er Vendelbo, hende synes jeg rigtig godt om.

I hører nok deroppe om alle de ulykker der sker i år, nu er der sket en stor jærnbaneulykke i Sverrig, der er stadig ulykker, langt mere i år end ellers i almindelighed; det er som vi skal mindes om, at vi går i fare, hvor vi går.

Hils nu Din mand, Dine søde børn og pigerne på skolen; Du kan hilse dem fra den, der allerførst rejste til højskole fra Færøerne. Hils Thurid når Du ser hende, jeg skal snart skrive til hende. Hils Din søster Marie og hendes børn, nu er det snart længe siden jeg hørte fra dem.

Og lev så vel, kære Sanne, og Gud i vold!

Mange kærlige hilsener fra din gamel

Bette faster.

En "Tingakross" fandt jeg da jeg gjorde min ren i foråret, men det er vist også den sidste.

Kære venner!

Denne pakke kom Povl Hansen med i går, og da jeg har set, at "Botnia" afgår til Færøerne på Lørdag, sender jeg den. Jeg skal hilde fra P.H. og ønske Eder held og lykke. Jeg antager, der er bøger i pakken, og jeg tænker, at der er gamle "Vallekillinger" deroppe, som nok for gammelt venskabs og kendskabs skyld køber dem. Minderne om Vallekilde er vel ikke helt uddøde deroppe. Ingrid Smith er her i besøg i disse dage; hun har tre søde små piger, Kirsten, Ingeborg og Bodil. Hun fortalte mig, at der havde været en Færing på deres skole i vinter, han hed Ole Djurhus, var det en fra "Åarstovu"? Hun sagde, at han var rigtig flink. han er nu gift med en Færøske pige og har bosat sig i Nykøbing, hvor han har arbejde. Han er tømrer.

I disse dage taler en ung lærer om den franske revolution, og han gør det udmærket, jeg har læst ikke så lidt om revolutionen og også hørt adskilligt, men der kan stadig blive noget nyt om det emne, og det kan ses fra mange sider, han ser nu absolut på revolutionen fra folkets side og har ikke meget til overs for stakkels Ludvig den 16de og Marie Antoinette og det hele franske hof, som vist også på den tid var bundfordærvet.

Nu vil jeg så ønske, I må få godt udbytte af basaren, senere kommer der en pakke, jeg tænker med "Ingolf" som går fra København 11te Juli.

Mange hilsener til Eder alle fra

Bette fæster.

Vallekilde, d.5te Septbr. 1912

Kære Sanna!

Tak for Dit kære brev, det er så rart at høre lidt fra Eder. Det er så glædeligt, at Eders gamle elever vil støtte skolen; det er bevis på, at de har haft udbytte af at være hos Eder, og jeg glæder mig på Eders vegne. Det er altid velgørende, når ens arbejde bliver påskønnet, og det giver mod til at blive ved og trøstigt arbejde videre, selv omkårene undertiden kan være trange. Endnu har jeg ikke set Johanne Petersen, men jeg har fået hilsen fra hende med Dagny Bentsen; hun har ikke været i Vallekilde, siden hun kom hjem. Hun havde tænkt på at komme hertil, men så var der kommen bud til hende inde fra diakonissestiftelsen, at hun skulde overtage en plads i Frederits; hun skulde først haft været der til Oktober, men nu skulde hun af en eller anden årsag overtage pladsen med det samme. Jeg var oppe hos Bentsens i går aftes og sagde farvel til Signe, hun rejser nu om nogen dage til Amerika, hun skal være gymnastiklærerinde på skolen i Des Moines; det er den danske menigheds udvidede højskole og præsteskoie. Foreløbig er pladsen kun for et år, men hvis hun synes om forholdene, bliver hun nok længere derovre. Det er så underligt, at tænke sig, at Bentsens hjem snart er helt opløst; nu sidder gamle Bentsen og Dagny ene tilbage, når Signe rejser. Da jeg kom her for 24 år siden, var Valborg, Dagny og Signe små, og man kunde godt tro, de var trillinger, så lidt forskel var der på dem; der gik under navnet ”de tre små fugle”, og var også fuglelette, når de løb omkring med alle dem her i Vallekilde, der nu er voksne og spredt om til verdens forskellige hjørner og kanter. Signe og dagny bad mig begge hilse Dig. Jeg kan også hilse Dig fra Hans, for 14 dage siden havde jeg ganske uventet besøg af ham; jeg stod ude i rullestuen, da Karen Nielsen kom og sagde, at der var en ved telefonen, der vilde hilse på mig, og da jeg så kom derop var det Hans. Han telefonerede fra Thomas Hansen i Holbæk og spurgte, om han skulde komme herud, eller jeg vilde komme til Holbæk, og da her ikke for øjeblikket var noget, der kunde glæde ham, tog jeg med middagstoget til Holbæk og var så sammen med ham hele eftermiddagen. Skibet han sejler med, var i Halmstad for at indtage ladning, og havde så fået en lille ferie i de dage, til de skulde sejle igen. Jeg var så glad ved at se ham, han er den samme gode Hans som han altid har været. Denne gang skulde de til Sydafrika til Kapstaden, og så vil det nok vare en stund inden han kommer igen til Danmark. Eva er meget skrøbelig, hun vilde gerne gøre sig stærk, den dag Hans var der, hun har altid holdt meget af ham, men det var næsten mere, end hun kunde tåle.

I dag er Povl Hansen kommen hjem til Vallekilde; han kom i Lørdags her til landet, i Søndags talte han i Ringsted ved en mindefest for dronning Dagmar; det er i år 700 år, siden hun døde. Festen skulde været afholdt på hendes dødsdag d. 14de Maj, men den dag blev kongen begravet, og så måtte Dagmarsfesten opsættes. Først var der gudstjeneste i St. Bents kirke i Ringsted, der var fyldt til sidste plads, og hvor biskop Ostfeld prædikede, og senere var der så møde, hvor Povl Hansen talte og skuespiller Jerndorff sang Dagmarsviser. Der kunde jeg have ønsket at være med; fra jeg var barn, har jeg elsket alle minderne om dronning Dagmar.

Hun kom uden tyngde,

hun kom med fred,

hun kom goden bonde til lise.

Havde Danmark altid sådanne blommer,

man måtte dem ære og prise.

Udi Ringsted hvilis dronning Dagmar.

Fra Ringsted rejste så P.H. og Sigrid, der mødte ham i Ringsted, til det nordiske højskolemøde på Roskilde højskole. Mødet begyndte om Søndagen med gudstjeneste i Roskilde domkirke, der var fyldt til sidste plads, og det skulde være ganske dejligt, da ”den signede dag” tonede under de høje hvælvinger. Karl Poulsen fra Ryslinge prædikede, en god prædiken, og så var der møde i Herthadalen, hvor en svensk, en norsk og en finsk højskoleforstander og derefter Appel talte. Alle var enige om, at det var et af de bedste møder, de nogensinde havde været med til. Mandag og tirsdag var der så møde på Roskilde højskole, og der vilde jeg ønske, Din mand havde været med, det var noget for ham. Jeg synes, Din mand skulde prøve en gang at komme til højskolernes universitetskursus, han fik nok understøttelse, når han søgte om det, og det vilde være ham til stor

oplevelse.

Nu varer det ikke så længe, til der skal være efterårsmøde her på skolen; jeg glæder mig til at pastor Helveg kommer, og desuden kommer professor Vilhelm Andersen og P.A.Rosenberg og Kloppenborg Skrumsager, det bliver nok et godt møde. Pastor Koch kommer ikke i år, han plejer ellers at være selvskreven til at komme, men i år har han lovet sig andetsteds hen; han er jo af dem, som folk gjerne vil høre.

Jeg har set i bladene, at biskop Ostenfeld skal rejse til Færøerne; han er en god mand, og Du må ikke forsømme at høre ham prædike. Jeg har hørt så meget godt om ham, om hans jævne færd mellem folk, ikke noget af den bispelige værdighed, man så tit hører om. Så skal Marie Dahl vel være værtinde for biskoppen. Så I noget til provst Sørensen, jeg hører han har været deroppe i sommer.

Jeg synes der var meget mere jeg vilde skrive om, men nu bliver det ikke mere denne gang. Hils Din fader og alle de andre fra mig. Din mand og alle Dine søde børn må Du hilse mange gange. Sig til Din søster Marie, at jeg var meget glad for hendes brev; jeg skal skrive til hende med "Vesta". Lev så vel, kære Sanne, og Gud i vold! Mange kærlige hilsener til Dig fra Din gamle Bette faster

Jeg har nylig haft kort fra Marie ude fra Stillehavskysten; hun har taget en lille ferie og er derude med de to yngste børn, der er henrykte over at se havet, som de nu ser for første gang. De bor ikke mere end 15 danske mil fra Stillehavskysten, så det er ikke så langt derud. Marie skrev, at de boede i telt derude.

Vallekilde, d.9de Oktbr. 1912

Kære Sanna!

Nu under jeg Dig billedet af Sigrid, som jeg har lovet Dig, jeg synes, det er rigtig godt, og jeg håber, Du bliver glad ved det. Hvordan går det oppe hos Eder, hvor mange mon I har fået til Eders skole til vinter. Bennike fortalte mig at der var indmeldt to Færinger til vinter her på skolen, og da den ene hed Jakobsen til efternavn og var fra Thorshavn, mente Bennike, at han absolut måtte være i familie med mig; men det er han ikke, det er jeg sikker på. Han er maler. Den anden er fra Eldevig og har Haraldsen til efternavn. Povl Hansen er ude på foredragsrejse og Sigrid er med ham; de kommer først hjem til d.20de, så er det Povl Hansens fødselsdag. Han fylder 56, så han er ikke mere nogen ung mand. Jeg har vist ikke skrevet til Dig, siden her var efterårsmøde; i år var professor Vilhelm Andersen her og holdt foredrag og læste op, og det var jo glimrende. Han læste blandt andet første akt af Erasmus Montanus, og da rungede latteren gennem huset. I år havde vi ikke Åge Meyer Benediktsen. P.A.Rosenberg var her, han holdt foredrag om Johan Ludvig Hejberg og læste op af han vaudeviller. Så var Helveg her og Kloppenborg Skrumsager, der manglede ikke gode ordførere. Det kan vel ikke hjælpe at prøve deroppe med at holde den slags møder.

Du får ikke mere denne gang, kære Sanne! Hils alle der hjemme!

Lev vel! Gud i vold! Kærlig hilsen til Dig fra Din gamle

Bette faster.

Vallekilde, d.30te Oktbr. 1912

Kære Sanna!

Tak for brevet, det var også det eneste jeg fik denne gang; det tynder ud med brevskriveriet efterhånden som tiden går. Jeg håber, du har fået billedet af Sigrd, som jeg sendte med "Botnia" d.12te; jeg synes, det var et udmærket billede, synes Du ikke det samme. Henrik Nielsen har nu fået sin søn Holger til medhjælper, og han er så flink. Det er ikke ret mange elever i har til vinter, kære Sanna, mon der ikke skulde komme nogen flere i vinterens løb, lad os håbe det. Der kan ikke blive stort overskud, når antallet ikke er større; der bliver ikke noget for arbejdet, og det er galt. Var der ingen, der mældte sig, da Simon var på Suderø, der fik han da talt med folk, og det maatte være fornøjeligt for ham at gøre den tur. Han havde da både Sunneva og Johanne at bo hos under opholdet. Det er længe siden, jeg hørte fra nogen af dem, de glemmer mig nok helt.

Nu står skoletiden her for døren, på Mandag d.4de Novbr. åbnes den; der er indmeldt nogen og tres, jeg ved ikke bestemt hvor mange. Antallet er ikke fuldt så stort, som det plejer at være; jeg tænker mig til dels, at skarlagensfeberen i fjor har skræmmet en del fra at komme og måske også, at Ivar Bentsen er rejst; men jeg synes nu, at der er nok, og kan de blive ved med at få så mange, kan skolen vel nok bestå. Ivar Bentsen har nu bygger sig en villa ude ved Holbæk, og den skal ligge så smukt på en skrænt med udsigt over stranden.

Nu har Peder Bukh taget afsked med skolen, han kunde ikke længer, han er blevet så tunghør, at han næsten slet ikke kan høre, og han er også skrøbelig i andre måder. I hans sted skal der til vinter komme en ung lærer, der hedder Valdemar Nielsen; han ser helt flink ud: Bue Bennike skal på Askov til vinter. Ellers går alt sin jævne gang; børnene vokser til, P.Hansen har nu fire konfirmerede drenge, og en selv ældes og fylder snart støvets år. På Søndag kommer her en pastor Stejnthal fra Indien og skal tale i kirken og ved menighedsmøde. Pastor Wulff fortalte, at pastor Stejnthal havde været fuldstændig blind, men havde fået sit syn igen.

Næste sommer skal det Dansk Amerikanske stævne afholdes her på skolen, det glæder jeg mig til, om jeg skal opleve det.

Ikke har jeg hørt, hvad Din broder Kristians lille pige er kommen til at hedde, hun må da være døbt for længe siden; hvem mon der stod fadder? Asgeirs lille pige hedder Herdis, det har Du vel nok hørt. Så længe Din fader kan "rogga" går han vel i Vågsbotn; hvis han holder ud to år til, har han været hos dem og slidt i 50 år, så skulde de, hvis der var en smule ære i livet på dem, vise ham ære og lønne en sådan tro Tjener, men de gør det bare ikke, de har aldrig vist, at de har skønnet på hans trofaste arbejde for dem.

Jeg fik brev fra Marie Dahl for nogen tid siden; nu er de så kommen i orden i Sandegærde, der er dejligt at bo, en skønnere plet kan ikke findes, det har jeg altid syntes. I er jo nogen af deres nærmeste naboer og kan let komme sammen, når I har lyst. Jeg tror nok Marie er glad ved at bo et stykke borte fra "Havnen", den er og bliver nok den samme ravnekrog, den altid har været.

Nu lider det mod jul, en gang til hører Du nok fra mig, inden vi når så vidt, at julen "er inde". Hils nu Din mand og Dine søde børn, nu er de ældste snart store. Hils alle dem hjemme "á Húsum" og Thurid, når Du ser hende.

Lev så vel, og Gud i vold!

Kærlig hilsen fra Din gamle

Bette faster.

Vallekilde, d.24de Novbr. 1912

Kære Sanna!

Tak for Dit kære brev, som jeg ganske uventet fik for at par dage siden. I går var det jo "Tjaldur" skulde, men det kan godt være, det er forsinket nu i vinterdagene, da dagene er korte og nætterne lange. Jeg vilde ønske, I havde flere lærlinge, men derved er jo intet at gøre; de unge deroppe er ikke så så nemme at få fat på, lader det til. Jeg vil ønske, I må være sluppen af med forkølelsen, det er så trist, når der er sygdom til huse, men det er også altid værste i overgangstiden, inden vinteren rigtig er kommen, for- og efterår er altid den vanskeligste tid at komme over. Selv har jeg ikke haft det godt i den sidste tid, men det var nu et særeget tilfælde; jeg faldt nemlig for godt 3 uger siden og brækkede et ribben, og det var rigtig slemt de første 8 dage, men nu er jeg, Gud ske lov, snart mig selv igen. I de første 8 dage sov jeg slet ikke om nætterne, de blev lange for mig, og mange tanker går igennem ens sind en sådan lang vågenat. En af pigerne, en god trofast Fynbo, hjalp mig sig så godt; jeg kunde slet ikke hjælpe mig selv den første tid, men hun løftede og littede mig og passede mig så godt, det skal jeg aldrig glemme hende.

Alt går godt her på skolen, ser det ud til; jeg tror, det går rigtig godt på håndværkerskolen med den ny ordning. Hans Olsen er nu den der nærmest er i Bentsens sted. Der er en Færing her i vinter, han er fra Eldevig, han har været inde hos mig et par gange, og jeg synes, han er rigtig flink. Han havde en broder her for 20 år siden, men han døde kort efter, at han havde været her, og da denne broder er meget yngre, har han slet ikke kendt eller kan huske den anden. Han var ellers sammen med Mourits og Rasmus, så de må nok kunne huske ham, han hed Viktorinus Haraldsen. Der var indmeldt en maler fra Thorshavn, sagde Bennike, men han er udebleven, ved Du noget om, hvem det var; han hed Jakobsen, og derfor vilde Bennike jo, at han skulde være i slægt med mig, men det er jeg sikker på ikke var tilfældet: Nu har Peder Bukh taget sin afsked som højskolelærer, nu kunde han ikke mere; han og hans kone bor hos sønnen Jens Bukh i Hørve. Niels Ebbesen er på statens kursus i vinter, og nu vil han nok søge sig en plads enten på en højskole eller på en anden undervisningsanstalt, hvor han kan få brug for sine ævner og den uddannelse, han nu har fået. Nu er det også snart på tiden, at han skulde være færdig med en uddannelse og kunne tage fat på sin livsgæring. I har vel nok højskolebladet og har altså set at Begstrups "Vinduet mod vest." Han har nu på anden vinter en Englænder på sin skole, og da samme Englænder har en kæreste, og hun også gerne vilde til Danmark på højskole, er hun havnet her. Hun ser rigtig rar ud, men er så lille bitte og tynd, at hun ligner mere en tolvårs pige end en voksen ungmø. Hun går og hjælper i huset, med hvad hun kan, og taler ellers Engelsk med Povl Hansen og drengene, og de siger, det går udmærket. De lærer Engelsk af hende og hun dansk af dem til gensidig tilfredshed. Sigrid har sagt til mig, at jeg kunde sætte mig op og høre på dem, og det kunde måske være helt morsomt.

Lidt æbler sender jeg, en lille mundsmag til børnene, der var ikke så megen frugt i år herude omkring, særlig var det småt med æbler, men så bliver det måske så meget desto bedre næste år. Årsskriftet sender jeg Dig, det er min lille julegave til Dig, jeg tænker nok, Du kan have glæde af at læse det. Det var godt for Marie Dahl, at hun fik det overstået inden jul, så er der mere ro og fred i juletiden.

Gud give Eder en god og glædelig julefest og et velsignet nytår! Hils Din mand og hele børneflokket mange gange fra mig.

Lev så vel, og Gud i vold!

Mange kærlige hilsener fra Din gamle

Bette faster.